

Lời Giới Thiệu

Của Giáo Sư Nguyễn Thành Nhơn.

Kính thưa quý vị,

Tôi xin thành thật nói: Anh Lê Đình An là một “Lực Sĩ Kiến Càng Toàn Hảo”. Vì chẳng những anh là lực sĩ đẹp thân hình toàn mỹ của Phong Trào Thể Dục Thẩm Mỹ, mà là một võ sĩ hạng Thầy. Rất khiêm tốn không háo thắng và luôn nhún nhường bạn bè và mọi người. Nên hầu hết anh em trong các giới đều rất quý mến.

Dưới đây là một vài thành tích về thể thao, võ thuật và quân sự của anh:

Thể thao:

- Vô Địch Bơi Lội Toàn Quốc năm 1957 về bộ môn Éch. (Lúc anh 17 tuổi)
- Chiếm 3 giải Vô Địch Săn Bắn Cá dưới Biển VN năm 1961, 1962 và 1965 (do tôi làm Chủ Tịch)
- Huấn Luyện Viên Thể Dục Thẩm Mỹ (phòng Trung Ương PTTD/CT/VN)
- Ba giải Vô Địch Bơi Lội Hải Quân năm 1963, 1964 và 1965.
- Vô Địch Bơi Lội Toàn Quân Lực năm 1966.
- Tốt nghiệp Giáo Sư Bơi Lội và Cứu Thủy Nạn 1966.

Võ Thuật:

- Võ Lâm Tân Khánh Bà Trà.
- Đệ Ngũ Đẳng Thái Cực Đạo VN (Tae Kwon Do)

Quân sự:

- Tốt nghiệp khóa 26 Chuyên Nghiệp Vận Chuyển TTHLHQ/NT.
- Thủ Khoa khóa 2/NN Hải Quân VNCH, năm 1965. LĐNN là một đơn vị tác chiến đặc biệt của Binh chủng Hải Quân (*do Navy Seals Hoa Kỳ huấn luyện*).
- Tốt nghiệp khóa Nhảy Dù 162 TTHLND.
- Tốt nghiệp Khóa 5/70/SQĐB, Trường Sĩ Quan Bộ Binh Thủ Đức.
- Cận Vệ Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa từ năm 1967 đến ngày 30-4-1975.

Kính thưa quý vị,

Trong Đệ Nhị Thế Chiến có biết bao Người Nhái (Frogman) của các nước Anh, Pháp, Đức và Ý Đại Lợi (là những nước đầu tiên đã sử dụng Người Nhái để đánh giặc dưới nước) đã bỏ mạng dưới nước vì sức nổ của lựu đạn và mìn ép chết!

Viết đến đây tôi xin có một phút mặc niệm đối với hương hồn của bạn Nguyễn Hữu Thảo. Và thành thật chia buồn cùng 2 bạn Lê Văn Kinh và Nguyễn Văn Tâm. Cả 3 anh đều là Người Nhái VNCH.

“Ngày 29-6-62. Các anh thi hành công tác đặt mìn vào tàu chiến của Việt cộng đậu tại bến Ba Đồn, cảng Quảng Bình, sông Gianh (Bắc Việt). Anh Kinh và anh Tâm lặn vào đặt mìn dưới lườn 2 chiếc tàu rồi lặn ra xa chờ, anh Thảo lặn vào đặt mìn sau cùng vào chiếc tàu thứ 3, sau khi anh Thảo đặt mìn kích nổ tự động (thời gian nổ là 5 giờ sau). Nhưng tai nạn xảy ra khi Thảo giựt chốt mìn nổ ngay, anh Thảo chết tại chỗ cùng với 3 chiến hạm của VC bị chìm, còn anh Kinh và anh Tâm bị sức nổ làm ngất ngư suýt chết phải nổi lên nên bị VC bắt được, 2 anh đã bị tù khổ sai suốt 20 năm!”

Với tư cách là Hội Viên Sáng Lập Tổng Cuộc Hoàn Cầu Hoạt Động Thủy Giới (Confederation Mondiale Des Activités Subaquatique=(CMAS) – World Underwater Federation)

Tôi có thể nói cho đến ngày nay chưa có một người nào trên thế gian dám “Gồng mình”. Kể cả tôi là “Nhái BÀU” Không ai dám đem thân mình ra để thí nghiệm với Tử Thần!

Vì thế cá nhân tôi thành thật rất khen ngợi anh Lê Đình An đã lập được thành tích rất vẻ vang cho “Giới lặn dưới Biển Việt Nam nói riêng và trên Thế Giới nói chung.” Và tôi đã khuyến khích anh An hãy công bố việc “Phát minh” này cho Tổng Cuộc Hoàn Cầu Hoạt Động Thủy Giới biết ngõ hầu Tổng Cuộc công bố cho các nước hội viên biết mà áp dụng khi công tác dưới nước.

GS. Kiên Càng NGUYỄN THÀNH NHƠN - Houston, TX ngày 5-11-2008.

- *Huấn sư Lặn và Cứu thủy nạn của Nghiệp Đoàn Huấn Luyện Viên lặn dưới biển và Trung Tâm Hải Đổ Học Pháp Quốc (Centre d' Etudes Sous- Marines de France.)1955-1957.*
- *Sáng lập viên Tổng Cuộc Thế Giới Lặn Dưới Biển (World Underwater Federation) 1961.*

- Giám Đốc Trung Tâm Thể Dục Y Khoa sức khỏe Giồng Nòi, Nhà Bè, Sài Gòn 1963.
- Giám Đốc Nha Thể Dục Thể Thao Bộ Thanh Niên 1966.
- Giám Đốc Chương Trình Sức Khỏe Giồng Nòi (Chương Trình Kiến Càng) trên đài Truyền Hình VNCH 1970-75.

oOo

Tìm Ra Phương Pháp Chịu Đựng Sức Nổ Dưới Nước

NN Lê Đình An

Những ngày nghỉ cuối tuần thỉnh thoảng Tổng Thống Nguyễn Văn Thiệu đi ra Côn Sơn câu cá cho tinh thần bớt căng thẳng sau những giờ phút khó khăn mệt mỏi vì quốc sự.

Người Nhái chúng tôi thường ra địa điểm trước để tổ chức bảo vệ an ninh, vì vậy mà tôi thường gặp mặt và trò chuyện với chú Ba Huê.

(Chú Ba Huê là công chức làm việc tại tòa Hành Chánh Côn Sơn, đảm trách công việc về tàu bè và các chiếc ca-nô đưa đón quan khách viếng thăm đảo. Chú Ba Huê cũng phối hợp với Người Nhái chúng tôi lo chuẩn bị các chiếc ca-nô cho Tổng Thống và quan khách.)

Có một hôm vì trời giông bão, Tổng Thống và các quan khách không câu được nhiều cá nên về trại nghỉ sớm. Anh em cận vệ Người Nhái giao cho tôi đi kiếm cá. Chú Ba Huê lái ca-nô đưa tôi ra biển vùng có cá nhiều mà chú biết, Chú Ba Huê dừng lại, tôi xuống nước với trang bị nhẹ gồm đôi chân nhái, ống thở và kiếng đeo mặt, đem theo một trái lựu đạn M-3 và một giỏ lưới để đựng cá, tôi dặn chú Ba chờ tôi tại chỗ. Chú Ba Huê lo

lắng hỏi tôi: “Chú An à! Chú liệng lựu đạn mà chú không leo lên ca-nô sao? Chú ở dưới nước nó nổ nguy hiểm cho chú lắm!”

Tôi cười và trấn an chú Ba:

“Không sao đâu chú Ba.... Tôi đã từng làm rồi.”

Nói xong tôi lội đi tìm cá. Khoảng chừng 15 phút tôi thấy một đàn Cá Kim biển độ 30-40 con, mỗi con to bằng bắp chân, mình dài gần một thước. Loại Cá Kim biển này lội

thật nhanh, tôi vừa thấy đàn cá thoáng qua và mất hút ở độ sâu chừng 8-9 thước. Tôi biết không quá 5 giây đồng hồ đàn cá sẽ trở lại nên tôi rút chốt an toàn trái M-3. Khi tôi vừa thấy bóng đàn cá đang trở lại cách xa khoảng 20 thước tôi liền tung trái lựu đạn xa khoảng 5 thước đón đầu đàn cá. Khi đàn cá vừa đến thì trái lựu đạn nổ “Ùm” tạo ra một lùm nước bùng lên như lỗ mồi lớn trên mặt biển bao la. Tôi cấp tốc lặn xuống hút mấy chục con cá bị sức nổ làm gãy xương sống nằm la liệt dưới đáy sâu bỏ vào giỏ lưới vì không thể để chậm trễ cá đang quần lên mù mịt sẽ vùi lấp hết cá vì loại cá này thịt nhiều khi chết thì chìm xuống tới đáy chớ không nổi lên mặt nước như các loại cá khác, và còn nguy hiểm hơn nữa là khi cá bị thương nó phát ra tiếng kêu (Siêu âm) cá mập có thể nghe và đánh hơi máu tanh sẽ đến tấn công.

Khi tôi xách giỏ cá trôi lên mặt nước thì đã thấy ca-nô chú Ba tới rồi, chú Ba Huê phụ kéo giỏ cá lên lo lắng hỏi tôi: “có sao không? Chú làm tôi sợ quá! Vì tiếng nổ nó làm rung chuyển cả chiếc ca-nô của tôi đó chú à! “Tôi cười và cảm ơn sự quan tâm của chú Ba Huê!”

Câu chuyện này có liên hệ đến thời gian đã qua của tôi....

Khi còn ở LDNN.

*Sự thử nghiệm chất nổ liều lĩnh
về sức chịu đựng của thân thể đang ở trong nước với sức nổ dưới nước.*

Tôi rất bực mình vì mỗi lần dùng chất nổ C-4 hoặc M-3 lựu đạn hơi, v.v. để ném vào đàn cá đang lội dưới biển mà không bắt được con nào cả, hoặc có được thì cũng rất ít, vì mỗi lần tôi lội trên mặt biển vừa nhìn thấy đàn cá từ xa lội đến, sau khi lên xuống tôi rút chốt trái lựu đạn M-3 ném xuống chặn đầu đàn cá rồi chờ cho trái M-3 nổ rồi tôi nhảy xuống biển và lặn xuống đáy để bắt cá, nhưng không có lần nào bắt được nhiều cá như tôi đã nhìn thấy trước khi ném lựu đạn.

Tôi suy tính và tìm cách phải làm sao để khắc phục việc này. Tôi tìm nguyên nhân từ mỗi một việc xem sao như:

Đặc tính của loài cá khi thấy có bóng dáng của người đang lội có lẽ là lạ đối với chúng nó, cho nên khi thấy tôi lội thì chúng nó thường hay lẩn quẩn bên mình. Khi tôi leo lên xuống cao su đeo kiếng và úp mặt xuống nước để xem thì đàn cá đã lội đi nơi khác rồi! Nếu muốn giết được cá nhiều như ý mình muốn thì phải lội chung với cá thì nó mới không bỏ đi, khi đó lựu đạn nổ thì mới có thể giết được cả bầy.

Một vài loại cá:

Đặc biệt là mỗi loại cá đều sống khác nhau ở những mực nước sức ép khác nhau:

- Có loại thì chỉ ở được mực nước từ mặt nước xuống sâu 5 thước, có loại từ 5 thước xuống tới 10 thước sâu và từ 10 thước 20 thước, v.v.
- Có loại thì lội thong thả chậm chậm nhưng di chuyển hoài không dừng lại.
- Có loại lội thật nhanh một đoạn rồi dừng lại một chút rồi lội nhanh.
- Có loại lội thật nhanh, vừa thấy bóng đàn cá phía trước từ xa thì đã thấy nó vượt ngang qua mình và mất hút về phía sau rồi.

Đặc tính chung tất cả các loại cá nếu chúng ta vẫn còn ở dưới nước thì đàn cá sẽ trở lại, có lẽ chúng nó thấy lạ nên lội theo tìm hiểu. Nếu ta leo lên xuồng thì đàn cá cũng bỏ đi.

Chất nổ sử dụng:

- Lựu đạn miêng M-26 sức nổ dội không mạnh lắm nhưng nguy hiểm vì có miêng. Thời gian nổ là 5 giây.
- Lựu đạn hơi M-3 sức nổ dội mạnh hơn nhưng không có miêng, ít nguy hiểm. Thời gian nổ 5 giây.
- Chất nổ C-4 sức nổ dội rất mạnh gấp mấy lần 2 loại trên, không có miêng, nguy hiểm vì sức ép mạnh. Thời gian nổ do ta tính, nhưng thường thường tôi sử dụng thời gian nổ cũng 5 giây.

Tìm phương pháp để phối hợp:

- Điểm yếu của cá là khi bị sức nổ dội trong nước sức ép làm tức bể bong bóng nên cá nổi lên mặt nước lật ngửa bụng lên mà chết, loại cá nào có bong bóng càng to thì càng dễ chết!
- Như vậy thì chỗ yếu của người ta cũng giống như loài cá là đang lội dưới nước mà bị nổ sức ép dội vào lồng ngực và ép vào phổi sẽ bể phổi hoặc tức ngực làm đứt mạch máu đứng tim mà chết (*có khi chúng tôi leo lên xuồng rồi ném chất nổ xuống biển để bắt cá, lỡ trượt chân chắm xuống nước mà chưa kịp rút chân lên, khi bị nổ sức chấn động làm cho bàn chân như bị điện giật tê tái cả thân mình. Còn xuồng cao su thì bị dội một tiếng “Băng” vang lên rung rinh cả chiếc xuồng*)
- Như vậy muốn khắc phục khi lội chung với đàn cá thì trước khi nổ mình phải xả hết hơi trong phổi ra và gồng tất cả các bắp thịt trên người nhất là trên ngực và bụng để chịu đựng sức ép dội vào cơ thể.

- Còn về chất nổ, lựu đạn miêng M-26 rất nguy hiểm, trên mặt đất những mảnh sắt vụn có thể văng ra xa đường kính khoảng trên 20 thước, còn ở dưới nước khi nổ những mảnh vụn gây nguy hiểm bị giảm vì nước cản trở, đường kính khoảng chừng 6 đến 7 thước đường kính.
- Trái lựu đạn miêng nặng gần 400gram, khi rút chốt an toàn và ném ra xa khoảng cách chừng 5-6 thước, trái lựu đạn sẽ chìm xuống sâu chừng 8-9 thước nước và nổ với thời nổ là 5 giây, đủ an toàn cho tôi rồi.
- Còn các loại chất nổ C-4 hoặc M-3 thì sức nổ hơi ép mạnh hơn nhưng không có miêng nên ít nguy hiểm hơn.

Với tính khí ngang tàng liều lĩnh của thời trai trẻ, sau khi đã suy tính cẩn thận, tôi đem ra thực hành bất chấp hiểm nguy. Lần thử nghiệm đầu tiên, tôi lội chung với một đàn cá hồng khoảng trên 20 mươi con mỗi con nặng khoảng trên 1 ký lô, độ nước sâu khoảng 10 thước. Với trái lựu đạn M-3 tôi đang lội trên mặt biển và ném ra chận đầu đàn cá hồng. Sau khi ném ra tôi thả hết hơi thở để lồng ngực thật trống không và gồng các bắp thịt để chống lại sức ép. Sức nổ dội vào thân mình tôi như một làn điện giật loạn đi khắp thân thể. Và tôi đã thành công! Những con cá hồng đều bị gãy xương sống vì gần chỗ nổ, còn những con ở xa thì bễ bong bóng nổi lên mặt nước.

Kể từ lần đó tôi bắt đầu rút thêm kinh nghiệm sau mỗi lần đang lội và ném chất nổ đón đầu từng loại cá chính xác và có kết quả hơn, nhưng an toàn cẩn thận đối với tôi vẫn là tiên quyết, vì chất nổ có thể nổ dây chuyền từ chỗ nổ này đến chỗ nổ khác. Vì vậy mỗi lần đi ném cá tôi chỉ mang độc nhất một trái lựu đạn hoặc C-4 mà thôi.

Thử nghiệm để áp dụng cho Người Nhái.

Nhận thấy trong phim ảnh trong thời chiến tranh, những tổ Người Nhái lặn vào các hải cảng của quân Đức để phá hủy các tàu đậu tại đây, Người Nhái phải cắt lưới bảo vệ hải cảng và thường bị các tàu tuần thả chất nổ để ngăn chận Người Nhái địch xâm nhập. Người Nhái vì bị sức nổ dội tức bị ngắt xiu mà chết dưới nước hoặc chịu không nổi nên phải trôi lên mặt nước và bị bắt.

“Qua các tài liệu huấn luyện Người Nhái cũng không có phương pháp nào để chống lại hoặc chịu đựng được sức nổ dưới nước cả”.

Theo sự hiểu biết và nghiên cứu của riêng tôi, khi lặn sâu muốn nín hơi lâu thì ta phải nằm sát xuống đáy hồ, đáy sông hoặc đáy biển thì ta sẽ tránh được sức ép ba phía của nước nên ta có thể nín hơi thở được lâu hơn, bây giờ tôi đem áp dụng để giảm bớt sức nổ dội ép.

Còn về chất nổ khi nổ dưới nước tạo ra một lùm hơi đẩy dạt nước ra tạo thành sức ép

xung quanh, vì áp suất của nước phía dưới lùm hơi nặng hơn, lùm hơi bị sức cản ép của nước nên lùm hơi phải thoát lên mặt nước. Như vậy khi nổ chúng ta nằm sát đáy sẽ bị sức ép ít hơn.

Sau cùng, qua kinh nghiệm tôi đã táo bạo thử sử dụng chất nổ bằng cách nằm áp sát thân mình xuống cát hoặc bùn dưới đáy biển nước sâu khoảng mười lăm thước có mang bình hơi thở, tôi cũng dùng phương pháp thả hết hơi trong buồng phổi và gồng cứng các bắp thịt lại. Hai bàn tay áp sát vào hai lỗ tai, các ngón tay ôm phủ lên đầu để giảm bớt sức ép vào đầu.

Khi trái lựu đạn M3 ném xuống, năm giây đồng hồ, chìm sâu khoảng tám đến chín thước trái lựu đạn nổ cách tôi khoảng chừng 9-10 thước. Sức nổ dội thật mạnh nhưng tôi chỉ bị giật mạnh một cái, thân mình như bị bóp chặt lại rồi tê đi một chút mà thôi.

Tôi cũng đã từng đem kinh nghiệm của mình để cho các bạn thực tập. Nhưng chưa có ai dám liều lĩnh đem sinh mạng mình thử nghiệm mặc dù tôi đã phân tích và giải thích cặn kẽ như phần trên.

Và cũng từ đó mỗi lần đi công tác ngoài biển, cần đi kiếm cá để ăn, thì phần việc kiếm cá giao cho tôi phụ trách, anh em NN ở trên bờ lo kiếm những mảnh gỗ trôi giạt vào bờ, lau sậy hoặc cỏ đã khô gom lại rồi đốt lửa để chờ tôi mang cá về.

Dự định trong thời gian sau này tôi sẽ thử nghiệm thêm nhiều cách, để có thể làm tài liệu sử dụng trong ngành lặn của Người Nhái. Nhưng tôi chưa thực hiện được vì công vụ tôi được biệt phái về Phủ Tổng Thống....

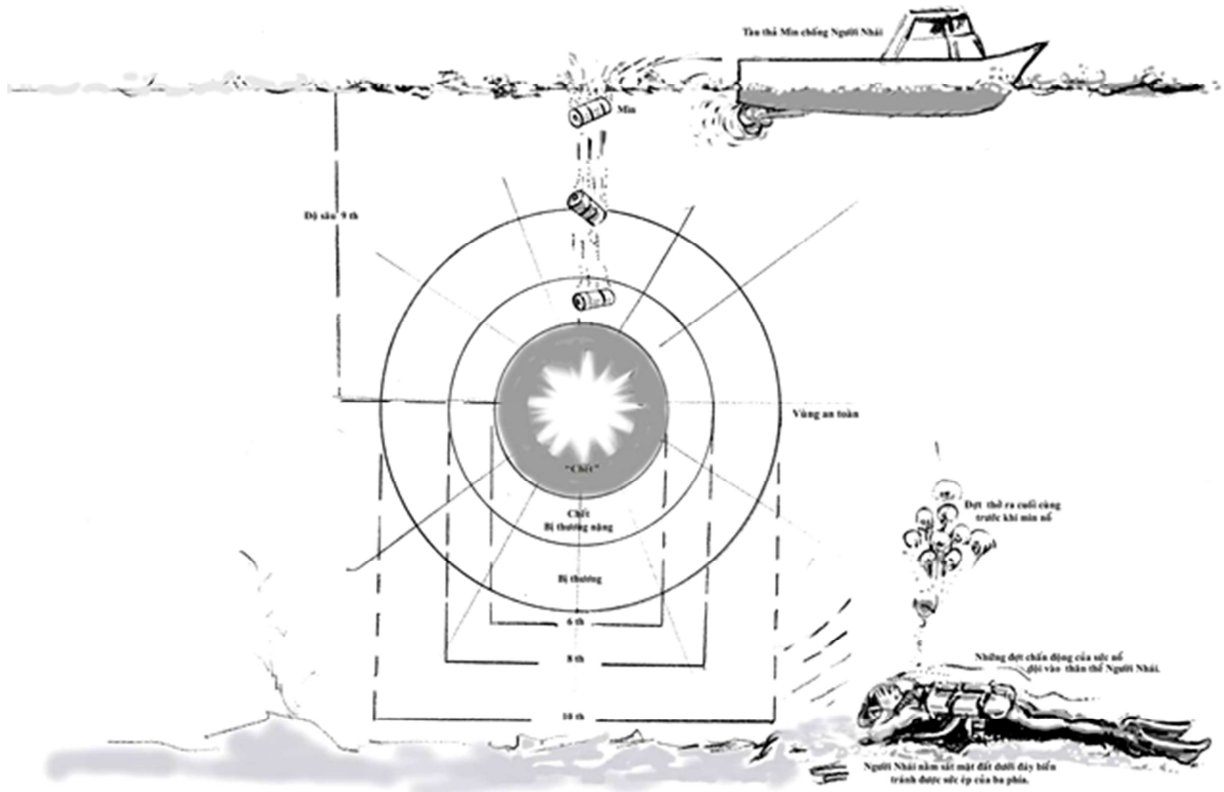
NN Lê Đình An

*Người Nhái đang đặt chất nổ phá Thủy Lô.
Ảnh Internet.*

Ghi chú: Phương pháp này là “Đùa giỡn với Tử Thần”. Cần phải có kinh nghiệm chuyên môn về lặn sâu mới có thể áp dụng được.

Phương pháp chịu đựng sức nổ ép dưới nước.

Nguồn: Internet E-mail by NN Lê Đình An chuyển

Cập nhật hóa ngày Thứ Bảy, January 26, 2013
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQTĐ/ĐD, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH